

“Warme deken”

Afgelopen mei was onze moeder een aantal weken te gast in de Herberg. Daarvoor was ze een aantal weken op een andere plek geweest. Ze konden daar niet zoveel meer voor haar doen. Onze moeder was door jarenlange overbelasting erg moe en passief geworden. Zou het nog beter worden? We bleven bidden en hopen. In ieder geval had ze rust nodig. En dat kon ze op de Herberg krijgen, zo werd ons verteld.

Na het kennismakingsgesprek kon ze al snel terecht. Ze moest opnieuw wennen aan een andere omgeving. Maar vanaf het moment dat ze de Herberg binnen kwam, voelde het als een “warme deken” om haar heen. En het wonder gebeurde. We zagen haar als kinderen heel langzaam wat opkrabbelen.

Wat genoot ze van de kleine dingen om haar heen. Ze is een echte stille genietster. In de Herberg was ze helemaal op haar plek. Even geen verantwoordelijkheden. Wel was er liefdevolle aandacht. Ze kwam tot rust en op deze voor haar veilige plek kreeg ze tijd om na te denken. Onder andere de begeleiding door haar persoonlijke begeleidster heeft haar geleerd dat ze er mag zijn. Een parel in Gods hand.

Geestelijk was het ook heel moeilijk voor onze moeder. Ze zei zelf vaak: “ Ik was alles kwijt”. Wat hebben de Bijbelstudies haar goed gedaan. Evenals het samen zingen. De onderwerpen die werden behandeld op de themaochtend, zetten haar aan het denken. De stencils van de thema’s die werden uitgedeeld, las ze verschillende keren nog eens na.

Als familie zijn we dankbaar dat er een plaatsje was voor haar in de Herberg op het moment dat het nodig was.

We hebben ervaren dat het hele vaste team en alle vrijwilligers zich met hart en ziel inzetten om dit werk voor de Heer te doen, ten gunste van hen die het nodig hebben. Onze moeder spreekt nog vaak over de Herberg. Het heeft haar wonderlijk goed gedaan.

Vanaf deze plek willen we iedereen heel hartelijk bedanken!

E&A